

RUSKI INWALID

N^o =

295.

NIEDZIELA:

12 Grudnia 1820 r.

CZYLI

WIADOMOŚCI WOJENNE.

Treść. Wiadomości Zagraniczne: Francja. Anglia. Rozmaitości.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

FRANCJA.

Dokończenie szczegółów spisku na Wschodzie.

Jeannin i Bidot postali umyślnego do St. Aubin z listem do *Guillomin*, prosząc go aby przybył do Chaussin dla widzenia się z nimi. Jakoż przyjechał tam wkrótce i znalazłszy ich w oberży de l'Epe, miał powiedzieć: „Ze żandarmeryja śledzi go wszędzie, że projekt ten niepowiodł się; lecz drugi pewnie się uda; że ma z sobą piętnastu ludzi i wkrótce jeszcze zbierze czterdziestu; że uda się do lasu Déchaux na drodze między Tassinieres i Scellieres, że znakiem będzie chustka biała obwiniona koło ramienia, że się zatrzyma i aresztuje Xiążęcia *Angoulême* gdy przejeżdżać będzie z Lons le Saulnier do Dôle, i że, gdy Xiąże ten będzie w ręku, uda się do Lons-le-Saulnier i przywiedzie się do skutku pierwszy projekt.“ *Guillomin* został w tej oberży przez całą noc, a nazajutrz przed wyjazdem zawołał do siebie

niejakiegoś *Cointor* powroziarza w Chaussin, i namawiał go do towarzyszenia sobie, mówiąc iż ma zamiar napadnięcia na Xiążęcia *Angoulême* gdy przejeżdżać będzie przez las Tassinierski. Gdy *Jeannin* i *Bidot* zabierali się do wyjazdu, *Guillomin* powiedział im, iż do Lons-le-Saulnier ma przybyć dwóch Jenerałów z tych jeden, nazwiskiem *Combe*, wskazując im przy tem miejsce schadzki w pomienionym lesie, zachęcał iak najmocniej aby się tam udali.

Guillomin nieprzeczy ani temu, że przez umyślnego odebrał list od *Jeannin* i *Bidot*, ani temu, że na ich zaproszenie stawił się w Chaussin; lecz nieprzyznał się tylko do tego iż mówił im o zasadzce na Xiążęcia d' *Angoulême*. Z tem wszystkiem kilkakrotnie wyznania pomienionych *Jeannin* i *Bidot* niepozwalają o tem wątpić.

Pomimo wszelkich zaprzeczeń wykazuje się, że Franciszek *Guillomin* miał zamiar napadnięcia na Xiążęcia d' *Angoulême* i jeszcze 11 i

12 maja starał się iak najwięcej zaciągnąć do spisku swego ludzi, trzynastego wzięwszy z sobą brata swojego Fortnata i *Louet*, udał się do lasu pomienionego, gdzie było umówione miejsce zeyścia się i oczekiwał na nadescie posiłków, a tym czasem woyska rozstawione po drodze, gdzie Xiążę miał przejeżdżać i straż otaczająca go, niepozwoiliły spiskowym przybliżyć się do osoby iego. Wyznania Fortunata i *Louet* złowionych wkrótce, potwierdzają te szczegóły.

Jednakże Franciszek *Guillomin* umknął, i po długim tułaniu się zchwytanym został i stawionym z innymi spiskowemi przed sądem w *Besançon*, który po wysłuchaniu wyводу sprawy i po odbytych badaniach uznał swoje *forum* za niewłaściwe do iey sądenia i iako ty-czącą się zdrady państwa, i targnienia się na osobę rodziny Królewskiej, odesłał do izby Parów.

— W sądzie głównym *Lugdunskim* ma się rozpocząć wkrótce sprawa niejakiegoś mianującego się kawalerem *Le Lièvre*. Obwiniają tego zbrodniarza: o robienie fałszywych wexłów i innych podobnych dokumentów, o otrucie pięciu żon swoich, o zabójstwo własnego syna i o porwanie cudzego dziecięcia. Właśnie gdy dokonywał tey ostatniey zbrodni został schwytanym i uwięzionym.

W *Lunewillu* zdarzył się niedawno następujący osobliwszy przypadek: kilku młodych ludzi wszedłszy do kościoła tamecznego, poczęło śmiać się głośno i zapominać na uszanowanie temu świętemu miejscu należne. Xiądz mówiący w tę porę kazanie musiał ie przerwać i upomnieć nieskromną młodzież; lecz słowa iego nieczyniły żadnego skutku. W tem wielki obraz N. Panuy wiszący na ścianie nad głowami pomienionych młodzików, zerwał się z goździa i spadłszy prosto na nich, kilku niebezpiecznie ranił.

ANGLIJA.

z *Londynu*, 30 *Listopada*.

Dzień wczorayszy przeznaczony na zapalenie ludu do niewaści ku Rządowi, dzięki Niebu minął pomyślnie i spokojność stolicy ani nachwilę zamieszana niebyła. Sama nawet processyia tak szumnie zapowiedziana wcale niebyła świetną. Zgromadzenie ludu które było niezmiernie liczne, czyniło wprawdzie nadzwyczajny widok; lecz widok ten niebył ani zachwycającym, ani wielkim; lud angielski dla lada fraszki zbiera się podobnie. — O godzinie 10 Królowa wsiadła do paradnego pojazdu

w towarzystwie *Lady Hamilton*: przejechała przez przedmieście *Hambersmith* otoczona orszakiem obywateli na koniach. Było ich półtora i wszyscy mieli na piersiach białe kokardy, a niektórzy i koniom swoim przepletli grzywy także białemi wstęgami. Za pojazdem paradnym, szła karyta Królowey zwyczajna, w której siedział iey *Vice* szambelan *Craven* sam ieden. Za zbliżeniem się orszaku do parku, połączyło się z nim ieszcze 500 iezdców, w ubiorze cywilnym i różno farbnym, każdy iednak miał białą kokardę.

W *Ulicy St James* rozmaite deputacyie od cechów i rozmaitych towarzystw mieyskich z chorągwiemi i muzyką znacznie powiększyły processyią i pospólstwo poczęło szumieć. Za zbliżeniem się do zamku *Carletonhouse*, rozległy się okrzyki radości. — Processyia zwolno posuwała się ku *Tempelbaar*, gdzie Lord maior z reprezentantami towarzystw mieyskich oczekiwał iey przybycia w pojazdach paradnych. — Na wielu domach powiewały chorągwie białe, a niektore z nich ozdobione były wstęgami i same domy rozmaicie upstrzone, w oknie nawet iednym wystawiony był wizerunek Królowey bardzo podobny.

Brama *Tempelbaare* była zamknięta i gdy się Królowa zbliżyła, wysłano do niey według dawnych zwyczajów urzędnika z zapytaniem: Kto przyjechał? na to ieden z officjalistów Królowey odpowiedział: „Jest to Królowa chcąca wiechać do miasta.“ Otworzono bramę i N. Pani uroczyście wiechała.

Natłok pospólstwa tak był wielki, iż processyia ledwie postępować mogła. Wszystkie okna i dachy pełne były widzów. O pół do pierwszej z południa przybyła nakoniec processyia przed kościół katedralny. Doktor *Hughes* w charakterze deputowanego od duchowieństwa katedry spotkał N. Panią u drzwi świątyni z chórem spiewaków. Lord maior wprowadził Królowę do środka kościoła przez podwójny szereg dam w biało postroionych. Szli potem Panowie: *Wood Denman*, *Brugham* i inni. N. Pani stanąwszy na miejscu swoim, ukłękła i poczęła się modlić. Rozpoczęto zaraz nabożeństwo i po odczytaniu 140 i 141 psalmów, odprawiono zwyczajną liturgią. W modlitwie iednak za rodzinę Królewską imie N. Pani niebyło wspomiane. Katedry, Biskupa i wikaryusza były próżne, obadwa bowiem ci prałaci niechcieli się na tym obrzędzie znaydować. Wkościele było przeszło 12,000 osob. Dopiero o godzinie 2 wy-

szła N. Pani z kościoła i powróciła tymże porządkiem.

Chociaż podczas tej processyi spokojność zamieszana niebyła; z tem wszystkiem zdarzyło się wiele nieprzyjemności, a mianowicie skradziono wielu osobom zegarki i chustki; diecko jedno uduszone zostało, a drugie wypadło z pojazdu i na miejscu się zabiło; w jednym domu wszczął się pożar i dwoje dzieci spaliło się.

ROZMAITOSCI.

Podług najświeższych doniesień z Sycylii wszędzie tam już przywrocony porządek, i zupełna w Palermie panowała spokojność. Gdziekolwiek tylko pokazywali się uzbraieni żołtzy na gościncach, ale ich oddziały wojska imają, lub wytepiają. Ośmiu ludzi pokusiło się wzniecić rokosz we wsi Santa-Nimfa przyległej miastu Trapani; lecz wszystkich pojmano, i do sądu oddano. Zakonnik Vaghiica, który na czele Palermitanów dokazywał, jest zamknięty w Gaecie. Mowiono w Neapolu, iż Rząd główniejszym hersztom rokoszu palermkiego kazał zapłacić do skarbu 80,000 uncyy (milion 600,000 złotych polskich.)

Znaki i napisy na domach i sklepach.

(z Gazety Warszawskiej).

Zwyczaje a bardziej ieszcze mody wszystko urządzają i zmieniają na świecie: ztąd pochodzi zadziwienie, iakie często okazują powracający z długiej podróży do oycyzny, nie poznając domów, w których mieszkali, narodowych zwyczajów, wśród których się wychowali, ani miast, które opuścili. Moda, ta wielowładna Bogini świata wszystko przekształca; ona to starodawne budowy w inną zmieniła postać, lub ie zupełnie zniosła dla zrobienia miejsca nowym tworom upodobania; ona kazała zrzucić stróy narodowy dla zadość uczynienia często dziwaczney opinii, ona nareszcie we wszystkich nawet uaydrobniejszych szczegółach zaprowadziła zmiany, dla okazania, że nie niemasz takiego coby z pod iej władzy i wpływu wyłączonem bydz mogło. Pomimo tego, że wszyscy nieustannie krzczą na modę, wszyscy iej jednak szukają; a kupcy i handlarze ufní w pustoty tej Bogini pod iej opiekę uciekają się z towarem, którego by inaczej sprzedać nie mogli. — Ztąd pochodzi, że ten kupiec naywięcey zyskuje, który się za *naymodniejszego* da poznać; czego różni różnie dopiąć usiłują. Pomiam liczne sposoby,

które zwykle piętno modności kupcom nadają: ten się staie modnym przez to, że naydrożey swój towar przedaie; ów, że nielitościwie i to bez targu zdziera kupujących; ten nareszcie, że na naypierwszey ulicy najawszy sobie mieszkanie, okazałością zewnetrzną wartość zastępuje. Wszystkie te środki dążące do zjednania sobie imienia *naymodniejszego*, więcey od kupujących łaski, niżeli od zasług przedających zależą; ale oprócz tego sami przedający różnych używają środków, za pomocą których *rywalizując* między sobą, palmę pierwszeństwa wzajemnie sobie wydrzeć usiłują. Srodkiem naypowszechniey używanym w tym celu iest odróżnianie się iaką osobliwością i przepychem naywięcey do mody zastosewanym. Nic tak się nie podoba iak to co oko bawi; ale iak często dom okazały zewnątrz, nayniedogodnieysze wewnątrz mieści w sobie pomieszkania, tak też i sklep naywspanialey przystroiony i oznaczony przepychem, ze względu na istotne zalety iakie mieć powinien, wiele życzenia ieszcze zostawić może. Tak iest istotnie, ale nie każdy nad tem się zastanawia; wiedzą to dobrze kupcy i dla tego przedewszystkiem zmysły zaiąć usiłują. Moda i w tem różne przepisywała im sposoby, które w różnych krajach rozmaite były. Znaki kupieckie powstały w czasach późniejszych, kiedy się pomnożyła liczba kupujących i przedających, i kiedy miasta wielkie tworzyć się zaczęły. W małych miasteczkach gdzie ledwo ieden kupiec utrzymać się może ten niepotrzebuie wywieszać znaków; każdy trafi do niego i pomylić się nie może. Ale w miastach wielkich i ludnych, znaki kupieckie są koniecznie potrzebne i dla tego tak są liczne i rozmaite. Ponieważ iakieśmy wyżej wspomnieli, ziednanie sobie *reputacyi* i zwabianie do siebie potrzebujących, istotnym iest zamiarem kupców, dla tego staraią się szczególniey o to, żeby ich handle powszechnie znanymi i widocznymi były. W wielu miastach a mianowicie w Paryżu, był dawniey zwyczaj, że znaki przez kupców wywieszane, aby tem pewniey żądanemu odpowiedziały celowi, niezmierney były wielkości. I tak wywieszano przed sklepami perły tak wielkie iak beczki; pióra sięgające trzeciego piętara; rękawiczki, których palce iak kłody wyglądały, bóty z kilkunastu skór zrobione, i t. d. tak dalece: że zdawało się, iż w Paryżu żyją sami olbrzymi; a przecieź znaki te oznaczały tylko sklepy cacek dla dzieci, biżuteryi,

i mód. Znaki te coraz większe były robione, tak, że policyja zmuszoną była przepisać im wielkość przyzwoitą; bo zasłaniały zupełnie domy, i przy powstającym wietrze groziły śmiercią przechodniom. Jakoż w rzeczy samej, oderwana perła kaleczyć mogła kilka osób; bóg mógł ich kilka zabić, równie jak olbrzymia rękawiczka. I teraz jeszcze panuje ciągle w Paryżu rywalizacja między kupcami co do okazałości wywieszanych znaków; sklepy ich są zupełnie połączane, a same znaki kosztują często najmniej 60 do 80ciu luidorów.

U nas równie jak gdzieindziej Moda miała także swój tron i swoich czcicieli, jednakże znać, że nie była u nas zrodzoną. Przywędrowała do nas z zachodu, i wkrótce stała się najpotężniejszą. Kupcy nasi niezmiernie ją polubili a bardziej jeszcze kupujący. Dla tego w Warszawie same tylko widać sklepy Francuzkie, tak dalece, że rzeźnik nawet (jak dowcipnie w jedney z nowszych sztuk teatralnych jest powiedziano) po Francuzku napisał na znaku, że przedaie kiełbasę. Przy takiej niezmierney liczbie sklepów Francuzkami oznaczonych znakami, mała bardzo liczba znajduie się takich, któreby oznaymiały po Polsku, co się w nich do przedania znajduie, i z wstydem powiedzieć przychodzi, że ledwo nie same tylko sklepiki podsycające szkodliwy nałóg pnaństwa pod Polskim znakiem widzieć się daia. Ale nie dosć na tém, że mowa oyczysta tak dalece jest poniżoną; bardziej jeszcze ubolewać trzeba nad tém, że tak powszechnie jest zauiebdaną i kaleczoną. Szczególniejszą jest rzeczą, iż przy tak zmniejszonej liczbie znaków Polskich nie masz prawie żadnego, któryby nie obeymował krzyczących błędówprzeciwko grammatyce i pisowni polskiej. Wyrażenia najgorsze, pisownia najzaniedbańsza, błędy ięzykowe najgrubsze; oto cechy charakterystyczne znaków w polskim ięzyku wywieszonych, tak dalece: że zdaie się, iakoby w stolicy Królestwa Polskiego ięzyk narodowy był obcym. Obojętność uświęciła te gwałty czystości mowy, oznaymiające zwykle rzeczy dobre i najlepsze, a Moda baczne oko publiczności na obce zwróciła przedmioty. Spodziewać się iednak wypada, że z czasem ocucony duch narodowy odsu-

nie tę szkodliwą władczynię, z obcey przybyłą krainy, i że Polak nie będzie wstydził się pisać po Polsku, i dobrze.

Uczone kobiety.

Jeden ze stałych słuchaczy wyższych nauk w Londynie w Instytucie *Royal institution*, widząc licznie przychodzące codziennie damy dla przysłuchiwania się wykładowi tych wyższych umiejętności, zawołał śmiejąc się: Co za wielka ztąd korzyść dla umiejętności? iuż też teraz żaden sekret w naukach się nie zachowa!

Szczególny sposób używania kąpeli.

W mieście Gumana w Hiszpanii, gdzie przez 9 miesięcy, największe panują upały, używane są często kąpiele; a to w sposób następujący. Cały świat piękny zbiera się co wieczór nad rzeką Mazanarez, wszyscy ubierają się w modne kąpielne suknie, wstępują w wodę i siadaią na umyślnie do tego urządzonych ławkach pod wodą. Tak siedząc najlepiej się bawia, aż do północy, a to wśród śpiewu, brzdąkania na gitarze i palenia cygaro. — Wszyscy umieją pływać; najznakomitsze Damy dobiiają się o imie najrzęczniejszey pływaczki. Wśród tej zabawy ustaie wszelka różnica stanu, zażyłości i dostojęstwa, a gdy się dwóch znaniych spotka, pierwsze ich pytanie jest: czy woda dosyć jest chłodną?

Pomada nowego wynalazku.

Pewny chemik wynalazł sposób preparowania szczególniejszey pomady do fryzowania głów, i peruk, iako też do zawiiania loków w najrychlejszym sposobie. Używanie takowey pomady jest bardzo łatwem, tak dalece, że posmarowawszy nią włosy, w kilka minut stają się doskonale ufrizowanemi. — Jeżeli ten wynalazek upowszechniony będzie, wiele osób, a szczególnie kobiet uwolni się od doświadczoney częstokroć Fryzerów niezgrabności, którzy przez przepalanie swoich żelazków, nie iedney wyniszczyli włosy, gdy przeciwie rzeczona pomada nietylko włosy, w właściwym utrzymuie kolorze, ale też wytysienia głowy nie dopuszcza. — Wynalazek ten iak jest dla publiczności użytecznym, tak dla Fryzerów szkodliwym zagraża bankructwem!

W P E T E R S B U R G U.

w drukarni woienney Głównego Sztabu JEGO CESARSKIEY MŚCI.